

[Alice Hedegaard]

må være at få en barselorlov, der er ens for alle kvinder uanset erhverv. Som omtalt i bemærkningerne er det som oftest de kvinder med hårdest legemligt arbejde, der har de dårligste barselregler. Det er en så uretfærdig og uforståelig forskelsbehandling, at vi ikke kan være den bekendt.

Den anden ændring, jeg mener er væsentlig, er orlovens forlængelse til de i forslaget foreslåede 6 måneder. Det er muligt, vi ikke har penge til det, men jeg mener nu ikke, vi har råd til at lade være. Der bliver som før nævnt i dette høje ting bevilget så store beløb gang på gang til formål, der for mig at se er mindre væsentlige. Vi investerer i produktion for at få penge og velstand og i alt det, der er meget vigtigt for at få samfundet til at fungere, men vi glemmer ofte den vigtige faktor, som skal få det hele til at fungere, nemlig mennesket, og til denne kategori hører altså også kvinden. Det må være en menneskeret at kunne være sammen med sit nyfødte barn i hvert fald i 6 måneder.

Om lovforslag nr. L 82 og L 83 – det er helt overvældende med alle disse forslag til forbedring af sociale forhold – har man da lov til at håbe, at så mange gode initiativer vil føre til noget godt. Som jeg anførte til det forrige forslag, kan jeg helt tilslutte mig forbedringer af barselorloven, idet jeg lægger stor vægt på, at mor og barn kan være sammen i den første tid. Jeg tror, pengene er givet godt ud. De børn, der får den længere kontakt med moderen, vil blive mere harmoniske og måske dermed få færre komplikationer under deres opvækst. Vi ved jo, at den første tid af et barns liv har stor betydning for dets videre udvikling. Men i og for sig er der mange lighedspunkter i dette lovforslag og DKPs beslutningsforslag, idet de begge vil gøre det muligt for moderen at få denne ønskelige længere tid sammen med sit barn.

At så kristeligt folkeparti går videre og vil give mulighed for yderligere et halvt år, dog med dagpenge på det halve beløb, er da en tiltalende tanke, men mon ikke vi når derhen, at det vil blive lidt svært for kvinden at finde sig et job igen, og så er det jo altså også lidt halvdyrt. Det er jo ikke alle kvinder, der er interesserede i at være hjemmehusmoder. Med lovforslag nr. L 83 synes jeg at vi er helt ovre i det utopiske, og når det forhøjede børnetilskud er betinget af, at moderen ikke modtager dagpenge som foreslået i lov-

forslag nr. L 82, kan det altså kun være tiltænkt de kvinder, der alligevel ikke er ude i erhvervslivet. Når tilskuddet endvidere ikke skal aftrappes i takt med indkomsten, ja, så kan jeg ikke se noget formål med forslaget ud over uden påtrængende grund at foregå vore udgifter. Jeg tror, der er andre sociale problemer, der trænger sig mere på.

Til beslutningsforslag nr. B 23 vil jeg sige, at dette forslags idé ligger på linje med kristeligt folkepartis, bortset fra at man her yderligere vil udvide hjælpen til at skulle gælde børn til 3 års alderen. Jeg tror, vi skal passe på ikke at køre hele vort samfund på tilskud. Det ender med, at vi tror, vi kan leve af at give hinanden tilskud. Det skal efter min mening heller ikke være sådan, at man efterhånden giver forældre det indtryk, at de nærmest er børnefjendske og forsømmelige, når de har et udejob og derfor benytter sig af daginstitutionerne.

Der findes mange kvinder, der er glade for at være hjemmegående, men behøver man at belønne det med statskassens midler? Der findes mindst lige så mange, der synes bedre om at have udejob, hvortil kommer alle de, der bliver nødt til det af økonomiske grunde, og hvor et forhøjet børnetilskud ikke hjælper ret meget. Retsforbundet kan ikke støtte dette forslag.

Tyroll (VS):

Vi har jo haft lejlighed til at komme med kommentarer til SFs barselorlovsforslag, men uanset det skal jeg knytte nogle supplerende bemærkninger til det, selv om jeg selvfølgelig også vil henvise til de bemærkninger, vi har gjort ved tidligere behandlinger.

VS finder, at en væsentlig nytænkning i forslaget er princippet med barselorlov til mænd. Det princip kan VS gå ind for. Derimod mener vi, at forslaget mangler en stillingtagen til de specielle forhold omkring kvinders erhvervsituation, især lønarbejderkvindernes, men det vil jeg vende tilbage til lidt senere.

Barselorlov til mænd er af stor betydning både for den materielle, herunder den økonomiske, og for den ideologiske ligestilling af kvinderne inden for lønarbejderklassen. Det er en væsentlig målsætning for at ligestille kvinden i salget af lønarbejderklassens arbejdskraft – ikke for at opretholde lønar-